

چگونه سیاستهای مختلف صادرات مواد غذایی قیمت غذا در جهان را تغییر میدهند.

رامش عالی پور بیرگانی^۱ - دکتر سارا امامقلی پور^۲ - دکتر امیر حسین تکیان^۳ - دکتر محمدرضا واعظ مهدوی^۴ - دکتر حامد پور آرام^۵

۱- دانشجوی دکتری سیاستگذاری غذا و تغذیه- دانشکده تغذیه و رژیم شناسی، دانشگاه علوم پزشکی تهران

۲- دانشیار- عضو هیئت علمی- گروه مدیریت و اقتصاد بهداشت دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی تهران

۳- دانشیار- عضو هیئت علمی- گروه مدیریت و اقتصاد بهداشت دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی تهران

۴- دانشیار- عضو هیئت علمی گروه فیزیولوژی دانشگاه شاهد

۵- دانشیار- عضو هیئت علمی- گروه تغذیه جامعه دانشکده تغذیه و رژیم شناسی، دانشگاه علوم پزشکی تهران

چکیده: قیمت‌های مواد غذایی بعلاوه ارتباط آن با امنیت غذایی نگرانی همیشگی مصرف کنندگان، تولید کنندگان و سیاستگذاران بوده و موجب شده است این مسئله در صف اول مباحثات در کشورهای پیشرفته و در حال توسعه قرار گیرد. افزایش قیمت غذا در طول دهه گذشته استثنایی بود. بطوریکه رشد دو برابری را از ابتدای قرن بیستم تا سال ۲۰۱۱ تجربه نمود. این رخداد همزمان بود با رشد بی سابقه اقتصادی در کشورهای با درآمد کم و متوسط بطوریکه رشد ۶ درصدی را طی یک دهه (۲۰۱۳-۲۰۰۴) تجربه نمودند. چین و هند با دارا بودن یک سوم جمعیت جهان رشد اقتصادی بیش از ۱۰ درصد را نشان دادند. همزمان با بهبود رشد اقتصادی، درآمد مردم در این کشورها افزایش یافت و موجب تغییر الگوی مصرف غذایی ایشان در جهت مشابه با الگوی غذای غربی و افزایش مصرف روغن، شکر و غلات فرآوری شد. این تغییر الگو و مصرف موجب شد صادر کنندگان بزرگ این مواد غذایی در جهان سیاستهای مختلفی را باهدف افزایش سرمایه ملی در صادرات مواد غذایی اعمال نمایند مانند مالیات، تعرفه، ممنوعیت صادرات. چنین رویکردی موجب بی ثباتی قیمت غذا در جهان و فشار بر کشورهای وارد کننده غذا گردید، بطوریکه جمعیت زیادی را با خطر با گرسنگی روبرو نمود این رخدادها در نهایت سبب جلب نظر دولتمردان و سیاستگذاران در حوزه غذا و تغذیه در جهان گردید تا با نگرشی نو به بررسی تاثیر قوانین جهانی صادرات مواد غذایی بر قیمت غذا پردازند.

واژگان کلیدی: قیمت غذا، سیاست، صادرات غذا، سیاستگذاری